Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-349
(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. R.J. Paris, mr. dr. M.D.H. Nelemans, leden en mr. A.C. Bek, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 14 maart 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Munt Hypotheken B.V., gevestigd te 's-Gravenhage, verder te noemen Munt
Datum uitspraak	: 22 april 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Bijlagen	: Relevante artikelen uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (PIFI) en het Algemeen Reglement CKI (BKR)

Samenvatting

Consument heeft bij Munt een hypothecaire geldlening afgesloten ten behoeve van de aankoop van een woning, die hij niet voornemens was zelf te bewonen. Consument heeft hieromtrent een valse verklaring bij Munt afgelegd. Munt heeft de gegevens van Consument geregistreerd in de Gebeurtenissenadministratie, het IVR, het Incidentenregister en het EVR. Munt heeft tevens de hypothecaire geldlening opgeëist en de gegevens van Consument in het BKR geregistreerd. Consument vordert verwijdering van de registraties. De Commissie oordeelt dat de vorderingen van Consument worden afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: het Reglement) en op basis van de volgende stukken inclusief bijlagen:

- de door Consument ingediende klacht;
- het verweerschrift van Munt;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Munt.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 2 maart 2020 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat bij de beoordeling van dit geschil uit van de volgende feiten:

2.1 Consument is eigenaar van een woning, die hij als hoofdverblijf gebruikt (hierna: Woning I).

2.2 Consument heeft ten behoeve van de totstandkoming van een hypothecaire geldlening advies ingewonnen bij een onafhankelijke adviseur (hierna: de Adviseur). De Adviseur heeft namens Consument een offerte voor een hypothecaire geldlening ten behoeve van de financiering van een woning (hierna: Woning II) opgevraagd bij Munt.

2.3 Munt heeft op 21 maart 2018 een rente-aanbod aan Consument uitgebracht en dit aanbod is door Consument op 22 maart 2018 geaccepteerd.

2.4 Bij Munt ontstond het vermoeden dat Consument Woning II niet voor eigen gebruik wilde aankopen en Munt heeft hem daarom verzocht om een verklaring van eigen gebruik. Consument heeft deze verklaring op 10 april 2018 aan Munt verstrekt.

2.5 Munt heeft op 11 april 2018 telefonisch contact opgenomen met de Adviseur. De Adviseur heeft in dit gesprek gesteld dat de relatie van Consument met diens partner slecht liep en dat Consument daarom – alleen – Woning II zou betrekken.

2.6 Op 12 april 2018 heeft Munt een offerte voor een hypothecaire geldlening ter grootte van € 85.000,00 aan Consument uitgebracht. Consument heeft de offerte diezelfde dag voor akkoord ondertekend en de hypotheekakte is op 17 mei 2018 bij de notaris gepasseerd.

2.7 Ongeveer ten tijde van de verstrekking van de financiering van Munt aan Consument, is Consument een overeenkomst van hypothecaire geldlening ten behoeve van een andere woning (hierna: Woning III) aangegaan bij een andere geldverstrekker.

2.8 Op 18 september 2018 heeft Munt Consument per brief bericht:

> *"(…)*
> ***Eigen bewoning***
> *Wij verstrekken alleen leningen voor een eigen woning die als hoofdverblijf wordt gebruikt. U moet dus volgens onze voorwaarden eigenaar en bewoner zijn. Volgens het kadaster woont u niet in het aangekochte pand. Verder heeft u nog een woning aangekocht. De huidige situatie is voor ons niet acceptabel.*
>
> ***Wat vragen wij van u?***
> *Wij vragen u om uw woonsituatie zo snel mogelijk, maar uiterlijk 25 september 2018, aan ons toe te lichten. Waarom woont u nog niet aan de {straatnaam Woning II}?*

Ook willen wij graag weten via welke adviseur u de woning aan de {straatnaam Woning III} heeft gefinancierd, en of u deze financiering ook heeft aangevraagd met eigen bewoning als doel. (…)"

2.9 Consument heeft op 24 september 2018 per brief geantwoord:

"(…)
Het is mij bekend dat de genoemde hypotheek als voorwaarde kent het in eigen gebruik nemen van de woning. De zwaarte van deze specifieke voorwaarde heb ik niet juist ingezien. Dat ik u hierover misleidend heb geïnformeerd verdient dan ook zeker niet de schoonheidsprijs."

2.10 Munt heeft in reactie hierop per mail verzocht om de status van de bewoning van Woning 11, waarop Consument per brief op 26 september 2018 heeft geantwoord:

"(…)
Het is mij zeer helder dat er voorwaarden zijn verbonden aan een hypotheek. Zoals in het antwoord van 24 september reeds vermeld, is de zwaarte van de voorwaarde van eigen bewoning onderschat. Het ondertekenen van de verklaring van eigen gebruik is gezien als een formaliteit. (…)"

2.11 Op 17 oktober 2018 heeft Munt Consument per brief bericht dat zij de gegevens van Consument vanwege de hierboven beschreven gebeurtenissen heeft geregistreerd in de Gebeurtenissenadministratie, het Intern Verwijzingsregister (IVR), het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR) voor een periode van acht jaar.

2.12 Op 29 oktober 2018 heeft Munt de hypothecaire geldlening opgeëist en heeft zij Consument verzocht de gehele lening voor 8 november 2018 terug te betalen. Tevens is in deze brief vermeld:

*"**U bent aangemeld bij BKR***
Op uw naam is een HY-2 codering gemeld. Andere banken en financiële bedrijven kunnen nu zien dat uw hypotheek is opgeëist. (…)"

2.13 Munt heeft de gegevens van Consument per 29 oktober 2018 bij de Stichting Bureau Krediet Registratie (BKR) geregistreerd onder vermelding van een 'code 2 – (Restant) vordering geheel opeisbaar'.

2.14 Consument heeft de gehele hypothecaire geldlening op 6 november 2018 afgelost.

2.15 Op 11 december 2018 heeft de Adviseur namens Consument Munt verzocht de BKR-registratie en (indirect) de EVR-registratie te verwijderen, omdat Consument daardoor ernstig wordt beperkt bij het aangaan van een nieuwe financiering. Na een persoonlijk gesprek met Consument heeft Munt dit verzoek op 21 januari 2019 afgewezen.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering van Consument

3.1 Consument vordert dat Munt zijn gegevens uit het BKR-register verwijdert. De Commissie begrijpt zijn vordering op basis van de stukken zo, dat hieronder tevens de vordering tot verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR valt. Daarnaast vordert Consument een schadebedrag van € 2.000,00, zijnde de hertaxatie van € 500,00 voor woning II en € 1.500,00 voor hypotheekadvies vanwege de oversluiting van de lening.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Ter onderbouwing van zijn vordering heeft Consument het volgende aangevoerd:

- Consument heeft zich laten adviseren door de Adviseur, die inmiddels heeft erkend dat hij een verkeerd advies heeft gegeven. Consument kan niet verantwoordelijk worden gehouden voor het volgen van dit advies;
- de Adviseur heeft uit eigen beweging en zonder overleg met Consument op 11 april 2018 verklaard dat de relatie van Consument met diens partner in 'slecht weer' verkeerde en dat Consument Woning II daarom alleen zou gaan bewonen. Consument wist hiervan niets af en kan niet verantwoordelijk worden gehouden voor de uitspraken van een ander;
- de HY-2 registratie in het BKR betekent dat sprake is van een slechte moraliteit en dat raakt Consument als mens diep. Hij heeft op geen enkele wijze doelbewust gestuurd op het aanvragen van een financiering onder valse voorwendselen, hooguit is sprake van naïviteit;
- de BKR- en EVR-registraties belemmeren Consument bij het aangaan van nieuwe financiële zaken, zoals het aangaan van een starterslening voor een zelfstandige onderneming, die hij op 6 mei 2019 is gestart. Consument heeft geprobeerd op naam van zijn echtgenote een lening af te sluiten, maar dat is ook geweigerd vanwege zijn registraties;
- de andere geldverstrekker (van de hypothecaire geldlening ten behoeve van de aankoop van Woning III), is coulanter geweest met betrekking tot het opeisen van de lening en het had Munt gesierd indien zij ook minder strikt was geweest. Consument beseft dat de registraties een algemeen belang dienen en dat de financiële sector hierbij belang heeft, maar er is nooit sprake geweest van betalingsachterstanden, hij heeft open en transparant gecommuniceerd en hij heeft adequaat gehandeld met betrekking tot het aflossen van de hypothecaire geldlening.

Verweer van Munt

3.3 Munt heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Algemeen

4.1 De vragen die aan de Commissie voorliggen zijn, kort samengevat, of Munt ten onrechte de gegevens van Consument heeft geregistreerd in de Gebeurtenissenadministratie, het IVR, het Incidentenregister, het EVR en het BKR en of Munt deze gegevens dus dient te verwijderen. Daarnaast ligt de vraag voor of Munt de door Consument gevorderde schadevergoeding dient te voldoen. De Commissie beantwoordt deze vragen in het navolgende afzonderlijk.

Juridisch kader registratie in Incidentenregister en EVR

4.2 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in – met name –het Incidentenregister en het bijbehorende EVR verstrekkende consequenties voor Consument kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen Munt, maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van Munt voor opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers (zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377).

4.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van Consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG) van kracht (zie bijlage voor relevante artikelen) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevens-bescherming (hierna: UAVG). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is deze regelgeving.

4.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) kunnen dragen.

Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710).

Rechtmatigheid van de registratie in het EVR

4.5 Consument heeft gesteld dat Munt ten onrechte zijn gegevens in het EVR heeft geregistreerd en heeft dit onderbouwd door aan te voeren dat hij slechts het advies van de Adviseur heeft gevolgd, hetgeen hem niet kan worden aangerekend. Munt heeft hiertegen ingebracht dat Consument wel degelijk verwijtbaar heeft gehandeld, omdat hij actief was in de verzekerings-wereld en tevens beschikte over de relevante Wft (Wet op het financieel toezicht)-certificaten, waardoor hij zich niet kan verschuilen achter het advies van de Adviseur. Daarbij komt dat Consument welbewust een valse verklaring heeft afgelegd, die voor zijn eigen rekening en risico dient te komen.

4.6 De Commissie is van oordeel dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld dat Consument betrokken is geweest bij een strafbaar feit, te weten valsheid in geschrift. Consument heeft bij de aanvraag van een hypothecaire lening welbewust de vraag of hij de woning voor eigen bewoning zou gaan gebruiken bevestigend beantwoord, terwijl dit niet het geval was en Consument ervan op de hoogte was dat eigen bewoning een vereiste was voor het verkrijgen van de lening. Niet alleen is Consument bewust deze hypothecaire geldlening aangegaan, waarbij hij in een aparte verklaring (ten onrechte) heeft gesteld dat hij Woning II voor eigen gebruik heeft aangekocht. Hij heeft ook verklaard dat hij zich wel degelijk bewust was van de regels en voorwaarden, maar dat hij de zwaarte ervan had onderschat en het risico als laag had beschouwd, omdat hij dacht dat het slechts een formaliteit was. De Commissie is van oordeel dat hiermee is voldaan aan de in artikel 5.2.1 onder a en b van het PIFI genoemde vereisten voor registratie in het EVR. Het verweer van Consument dat hij slechts zijn Adviseur gevolgd heeft kan hem gelet op het voorgaande niet baten.

Proportionaliteit van de registratie in het EVR

4.7 Op grond van artikel 5.2.1 sub c Protocol dient Munt bij de registratie van de persoons-gegevens van Consument in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient zij de belangen van Consument mee te wegen (zie ook Geschillencommissie Kifid nr. 2016-302, onder 4.9).

De consument die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank.

4.8 Ten aanzien van de proportionaliteit van de registratie in het EVR en de duur van deze registratie, heeft Consument aangevoerd dat hij de maatregelen van Munt te zwaar vindt. Consument heeft hiertoe aangevoerd dat hij benadeeld wordt doordat hij (ook op naam van zijn echtgenote) geen nieuwe financiering kan krijgen en omdat de andere geldverstrekker in het vergelijkbare geval coulanter heeft gehandeld. Munt heeft aangegeven dat dit geen redenen zijn om de registratieduur te verkorten.

4.9 Gelet op het voorgaande en met inachtneming van alle feiten en omstandigheden van dit geval, oordeelt de Commissie dat de registratietermijn van acht jaar haar niet disproportioneel voorkomt. Consument heeft immers welbewust gehandeld, een valse verklaring afgelegd en geen spijt betuigd. Dat de andere geldverstrekker anders heeft gehandeld dan Munt, doet hieraan niets af. De Commissie is dan ook van oordeel dat de belangen van Consument niet zwaarder wegen dan de belangen van Munt bij de voortduring van de registratie. Voor verkorting van de registratieduur ziet de Commissie evenmin aanknopingspunten. De Commissie oordeelt daarom dat Munt de registratietermijn van de persoonsgegevens van Consument onverkort mag handhaven en wijst de vordering van Consument af.

Rechtmatigheid en proportionaliteit van de registratie in het Incidentenregister

4.10 Vervolgens is de vraag aan de orde of de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister gehandhaafd dient te worden. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, dient ook deze registratie te worden gehandhaafd. Het EVR is immers gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Juridisch kader registratie in IVR

4.11 Hoewel Munt in haar brief van 17 oktober 2018 niet heeft vermeld dat de registratie van de persoonsgegevens van Consument ook in de Gebeurtenissenadministratie en in het Intern Verwijzingsregister (IVR) heeft plaatsgevonden, heeft Munt dit bij verweer wel erkend en bevestigd dat de gegevens voor de duur van acht jaar in deze interne registers zijn opgenomen. De Commissie gaat daarom ook van deze registraties uit en gaat ervan uit dat de klacht van Consument zich mede tegen deze registraties richt.

4.12 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de Bank op terechte gronden tot registratie in het IVR, dan aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld, mocht overgaan, wordt het volgende overwogen.

4.13 De hiervoor genoemde registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van Consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de Commissie de vordering van Consument tot verwijdering van haar gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen.

4.14 Op deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. In het voorgaande is vastgesteld dat tegen Consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, ook voldoende is om de registratie in de onderhavige registers te handhaven. Nu de registraties in de externe registers voor de duur van acht jaar proportioneel zijn, heeft de Bank de gegevens voor die duur ook in de interne registers mogen opnemen.

4.15 De Commissie oordeelt daarom dat Munt de registratietermijn van acht jaar ten aanzien van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het IVR en de Gebeurtenissen-administratie mag handhaven. De Commissie wijst de vordering van Consument daarom af.

BKR-registratie

4.16 Consument heeft gesteld dat ook de (naar zijn mening onterechte) BKR-registratie hem belemmert om nieuwe financieringen aan te vragen en heeft gevorderd dat deze registratie wordt verwijderd. Munt heeft zich hiertegen gemotiveerd verweerd.

4.17 De Commissie stelt voorop dat Munt verplicht is op basis van het 'Algemeen Reglement CKI' van BKR een hypothecair krediet eigen woning (code HY) te melden. Daarnaast moet Munt onmiddellijk melding maken van een code 2, indien zij de betaling van het restant of de gehele vordering heeft geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten. Munt heeft dit tevens in de Algemene Voorwaarden opgenomen.

4.18 De Commissie oordeelt dat Munt conform de vereisten in het Algemeen Reglement CKI van BKR heeft gehandeld door de code 2 te plaatsen. De Commissie ziet op basis van de door partijen overgelegde stukken en hetgeen in het voorgaande is overwogen, geen aanknopings-punten om af te wijken van hetgeen is bepaald in het Algemeen Reglement CKI van BKR. De gegevens van Consument zullen daarom voor een periode van vijf jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst van de hypothecaire geldlening worden verwijderd.

De Commissie wijst daarom de vordering van Consument ten aanzien van dit klachtonderdeel af.

Door Consument gevorderde schade

4.19 Consument heeft tot slot een bedrag van € 2.000,00, bestaande uit € 500,00 voor een hertaxatie van Woning II en € 1.500,00 voor nieuw advies vanwege oversluiting van de hypothecaire geldlening, gevorderd. In een door Kifid verzochte toelichting heeft Consument ten aanzien hiervan verklaard dat dit de schade is die hij heeft geleden door het opeisen van de lening, maar dat dat dit niet inhoudt dat hij deze schade ook op Munt wenst te verhalen.

4.20 Gezien de verklaring van Consument, gaat de Commissie ervan uit dat de vordering van dit schadebedrag niet tot Munt is gericht. Mocht deze interpretatie echter niet correct zijn, dan is de Commissie van oordeel dat Consument deze schade niet op Munt kan verhalen, omdat Munt de registraties terecht heeft gedaan. Dat Consument de bij Munt afgesloten hypothecaire geldlening heeft moeten aflossen en oversluiten, is daarom een omstandigheid die voor eigen rekening en risico dient te komen. Overigens merkt de Commissie ten aanzien hiervan op dat Consument later heeft verklaard dat hij het geld ten behoeve van de aflossing bij derden heeft geleend, dus een hypotheekadvies en hertaxatie van totaal € 2.000,00 komt de Commissie niet plausibel voor.

Conclusie

4.21 De Commissie oordeelt op grond van de voorgaande overwegingen dat Munt terecht is overgegaan tot de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het BKR, de Gebeurtenissenadministratie, het IVR, het Incidentenregister en het EVR. Hieruit volgt de conclusie dat de klachtonderdelen van Consument ongegrond zijn en dat zijn vorderingen worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie oordeelt dat de vorderingen worden afgewezen.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. *De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:*
   (…)
   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is. Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

2. *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
   (…)
   b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn. (…)
3. *(…)*
4. *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt: (…) b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren: "Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister. a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector. b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar. c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Algemeen Reglement CKI (BKR)

"***Artikel 13 Welke bijzonderheden worden gemeld***

1. *De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier ($) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:*
   (…)
   Code 2 *de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;*
   (…)"